

KARTA ETYCZNA WOLONTARIUSZA

1. Wypełnia wszystkie prace związane z przyjętą rolą.
2. Nie składa obietnic, których nie jest w stanie spełnić.
3. Bierze na siebie tyle obowiązków, ile zdoła wypełnić.
4. Jeśli już się do czegoś zobowiąże, to stara się to wypełnić odpowiedzialnie.
5. Zachowuje dyskrecję w sprawach prywatnych.
6. Unika zachowań, które mogą być źle zrozumiane.
7. Wykorzystuje szansę poznania i nauczenia się nowych rzeczy od innych.
8. Nie krytykuje rzeczy, na których się nie zna.
9. Jest osobą, na której można polegać.
10. Stara się osiągać dobre wyniki w nauce, ponieważ ma świadomość, że nauka jest nieodłączną częścią każdej dobrze wykonanej pracy.
11. Stara się być dobrym wolontariuszem.
12. Wolontariusz jest otwarty i wrażliwy na wszelkie potrzeby bliźnich, ze szczególnym szacunkiem i miłością odnosi się zwłaszcza do ludzi poniżonych.
13. Podstawowym kryterium wartościowania wolontariusza jest osobowa godność, jaką każdy człowiek został obdarzony.

CECHY DOBREGO WOLONTARIUSZA

1. **Wysoki stopień wrażliwości**, który pozwala na wnikliwą obserwację świata, tego co nas otacza. To pomaga dostrzegać wokół siebie ludzi potrzebujących, samotnych, bezradnych, cierpiących i chorych. Samo dostrzeżenie ich – to nie wszystko! Wielu ludzi bowiem dostrzega wokół siebie potrzebujących, ale przechodzi obok obojętnie, nie reaguje.
2. **Empatia**, czyli umiejętność wczuwania się w sytuację i doznania drugiego człowieka, rozumienia i przeżywania jego cierpienia. Takie osobiste odbieranie drugiego człowieka skłania nas do zatrzymania się nad jego niedolą, wyzwała w nas potrzebę ochraniać go, udzielania mu pomocy. Wtedy pomagamy najbardziej skutecznie. Dajemy z siebie jak najwięcej, a to z kolei daje nam ogromną satysfakcję i zadowolenie z dobrze wypełnionego moralnego obowiązku.
3. **Cierpliwość**, której należy się uczyć codziennie, wypełniając swe zobowiązania. Wymaga to dużego panowania nad swoimi emocjami, nad złością, zniecierpliwieniem, popędliwością, często nad lenistwem czy zniechęceniem.
4. **Odpowiedzialność** za siebie, swoje działania i za swojego podopiecznego. Odpowiedzialność należy w sobie wzbudzać i wzmacniać. Poczucie odpowiedzialności jest dowodem naszej dojrzałości do podejmowania różnych ról społecznych. Musimy pamiętać, że jeśli zobowiązujemy się do czegoś, powinniśmy wcześniej ocenić nasze siły i umiejętności, aby nie podejmować zadań przerastających nasze możliwości. Nigdy nie należy obiecywać zbyt wiele, a potem nie wywiązywać się ze zobowiązań. Lepiej wziąć na siebie mniej obowiązków, ale wywiązać się z nich sumiennie.

5. **„Wstyd za zło”**, ważne jest wypracowanie odpowiedzialności za siebie i innych oraz poczucia wstydu za popełnione błędy czy uczynione krzywdy. Takie poczucie ma zastępować konstruktywną krytykę, służyć rozwojowi wewnętrznemu, pracy nad sobą w celu podnoszenia własnej wrażliwości, umiejętności i kwalifikacji.
6. **Współdziałanie**, znacznie więcej można osiągnąć działając wspólnie niż indywidualnie. Takiego współdziałania należy uczyć się, aby nie przekształciło się w zażartą rywalizację i zaspokajanie niezdrowych własnych ambicji.
7. **Punktualność**, poszanowanie własnego czasu i czasu innych, to kolejna cecha, którą należy w sobie wypracować.
8. **Gospodarowanie czasem** jest bardzo cenną umiejętnością, tym bardziej, że wolontariusze swą działalność prospołeczną godzą z nauką szkolną i obowiązkami czekającymi na nich w domu rodzinnym. Nie można bowiem być „dobrym” wolontariuszem dla wszystkich podopiecznych, zaniedbując przez to swoją najbliższą rodzinę, często niedołączonych dziadków czy sąsiadów.
9. **Tolerancja i akceptacja**, tak bardzo potrzebna zwłaszcza w kontaktach z osobami chorymi, czy niepełnosprawnymi. To bardzo trudne zadanie, aby zaakceptować tę „inność” fizyczną, czy psychiczną, umieć zobaczyć w osobie niepełnosprawnej człowieka. Nie każdy umie sobie z tym poradzić. Wymaga to pewnego treningu i przygotowania psychologicznego.
10. **Prawo do słabości**, do błędu czy porażki – nie jesteśmy nieomylni, zdarza się, że zrobimy coś źle, nie tak jak planowaliśmy. Musimy sobie dać to prawo, nie załamywać się porażkami, ale wyciągać z nich konstruktywne wnioski na przyszłość. Zdobywamy w ten sposób nowe doświadczenia, które nas rozwijają, wzbogacają. Tak uczymy się nowych rzeczy, aby potem służyć radą i pomocą innym.
11. **Dążenie do samodoskonalenia się**, wolontariusz powinien ustawicznie podnosić swoje umiejętności i doskonalić się wewnątrz, aby pełniej i skuteczniej pomagać potrzebującym.